

L'ARTIFICIALITAT NATURAL

ANTONI MERCADER I CAPELLA

Estem convençuts de l'expansió de les tecnologies artístiques i creiem fermament que aquest fenomen es correspon de manera «natural» amb com, període a període, l'expressió creativa s'ha coordinat amb el desenvolupament tècnic, fructificant, germinant les noves concepcions i formes de l'art.

No ens hauria estranyat gens ni mica de dedicar un seminari a les relacions art / comunicació / tecnologies avançades, i això per diversos motius.

En primer lloc, perquè la convocatòria es fa des d'una Societat dedicada a la recerca de la comunicació en el sentit més ampli possible, i per tant des de l'artística.

Segonament, perquè volem sortir al pas de la concepció d'una separació radical entre les arts i les tecnologies com fent veure que ignorem la història de l'art.

Tercer, perquè vista l'evolució comuna, de la Segona Guerra Mundial cap aquí, es fa del tot necessari revisar la concepció aïllada, en compartiments estancs, de les disciplines plàstiques, de les audiovisuals... respecte de les ciències i de les tècniques.

Hem volgut començar presentant els representants d'un departament de la Universitat París VIII, en el que s'interrelacionen, s'estudien i es treballen les imatges i les dades, els processos de creació amb els d'informació.

Alguns volen veure un problema en l'«artificialitat» de les «noves» tecnologies, i es capfiquen imaginant com podrem escapar-nos de la seva «perniciositat». D'altres, fins i tot, a vegades, ens volen abocar a un fals problema enfrontant-nos a posicions de vigència i «naturalitat» pre-establerts, presumptuosament «permanents».

El coneixement del món, els problemes de caràcter moral, econòmic-social i polític, i la forma com les exigències tècniques condicionen, potencien o retarden les empreses intel·lectuals i artístiques, ens recorden dia a dia la necessitat de revisar la visió de la realitat o la manera de comportar-nos davant d'ella, i fins i tot la substància mateixa de la realitat.

És ja indiscutible que en el nostre entorn hi podem trobar intrínsecament elements de base tecnològica o «artificial».

Caure en el parany de l'«artificialitat natural» és fàcil, també ho és plantejar-se sistemes de coneixement i sistemes de valors.

L'un pot ser una enganyifa, l'altre, una actitud potenciadora de l'efectivitat actual.

Qui ho sap?